

[Westermann.]

ninger. Den højtærede Forsvarsminister er fuldt vidende om, at det ringe Materiel, som Loven forudsætter, nemlig 9 Torpedobaade og 7 Undervandsbaade, overhovedet aldrig vil kunne naas inden for den i Loven fastsatte Budgetramme, og den højtærede Minister er ogsaa fuldt vidende om, at en Flaade, som har et lovfæstet Budget, der ligger væsentlig under, hvad der var nødvendigt til den af Socialdemokratiet foreslaaede Statsmarine, selvsagt ikke kan løse de Forsvarsopgaver, som Forsvarsministeren selv her i Salen har erklæret, at han vil anvende Flaaden til.

Og den højtærede Forsvarsminister kan jo ikke her dække sig bag det Ansvar, som ogsaa Venstre har, idet det er Partiet Venstre, der udarbejdede denne Lov, og det var Partiet Venstre, der fremførte den i Rigsdagen. Partiet Venstre deler Ansvaret med den nuværende Forsvarsminister, idet Initiativet blev taget af Venstres daværende Formand, fhv. Statsminister Madsen-Mygdal. Selv om det ikke var Hr. Madsen-Mygdal, der førte denne Sag igennem, men det i det store og hele blev det ærede Medlem af Landstinget, Hr. Stensballe, der førte denne Sag igennem, og paa hvem ogsaa den væsentligste Kritik herfor falder, maa det dog være Venstres samlede Standpunkt.

Hvad Aarsagen har været til, at Venstre er gaaet ind for dette, har jeg tidligere betegnet, og jeg vil ved denne Lejlighed med den højtærede Formands Tilladelse gerne referere, hvad jeg fandt i en Dagbog, som afdøde Viceadmiral Wenck, der sad midt i disse Forhandlinger, har skrevet om det ærede Landstingsmedlem Hr. Stensballe. Admiral Wenck skrev i sin Dagbog:

„Stensballe var uomtvistelig „primus motor“ i hele Sagen, og ham ifalder derfor utvivlsomt ogsaa det politiske Hovedansvar for Flaadens Ødelæggelse. Han synes ved dette triste Nedbrydningsarbejde at have været besjælet af en lignende Ildhu som ved Gennemtvungelsen af Loven om den berygtede Stærkasse, alt for sin politiske Prestiges Skyld, og med overlegen Afvisning af Sagkundskabens Advarsler“.

Jeg tillægger Admiral Wencks Bedømmelse af Hr. Stensballe og de Forhandlinger, der foregik dengang, stor Vægt, og jeg tror, det er en fuldkommen rigtig Karakteristik, der her er nedskrevet for halvandet Aar siden. Men selv om det er Hr. Stensballe, der har Hovedansvaret, og ham, der var primus motor ved Tilrettelæggelsen af denne Lov, deler hele Venstrepartiet Ansvaret.

Venstre stillede sig i 1932 bag denne Lov og har saaledes det fulde Ansvar for den. Allerede ved Forhandlingerne i 1932, der blev gjort saa kortvarige, som det kunde gøres, udtalte det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft her i Tinget — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne referere, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte ved Behandling af Forslaget om Søværnsloven af 1932; det staar i Rigsdagstidende Sp. 4399:

„Jeg tror ikke, der vil gaa mange Aar, maaske ikke mange Maaneder, inden det vil blive klart, at en hel Række af de Mangler, der klæber ved 1922-Ordningen, klæber ogsaa ved denne, at en Række af de Budgetter, som her er opstillet, vil vise sig uholdbare over for Livets Krav, og at vi derfor ret hurtigt vil glide ind i en lignende Situation som den, vi gled ind i efter 1922-Ordningens Vedtagelse“.

Saafernt de nu foreliggende Forhold og de Oplysninger, som er tilgaaet Rigsdagen om Søværnsordningens totale Sammenbrud, ikke kan bevæge Venstre til at søge Loven ændret, har Partiet som Helhed paataget sig en Delagtighed i Ansvaret, der nu er saa meget større, som det nu gælder en bevidst Ødelæggelse af Flaaden.

1932-Loven var Flaadens Dødsdom. Den er endnu ikke eksekveret; men for hvert Aar der gaar, nærmer vi os den med stadig større Skridt. Kun en hurtig og fast Optræden fra Venstre kan redde Partiet fra den Skændsel, det vil være at have været med til at udarbejde og gennemføre en Lov, der betyder den danske Flaades Ødelæggelse. Jeg viger ikke tilbage for at udtale, at de paa Flaaden nu anvendte Penge er en Bortødslen af Statens Penge uden Formaal, medens en forholdsvis beskedent Forøgelse af Bevillingen, i Forbindelse med en Ændring af Søværnsloven, kan sætte Flaaden i Stand til at løse de Opgaver, der paahviler den: at sikre Freden i Landet, saaledes som Flaaden gjorde det i 1914.

Rasmussen (Gylling): De Bemærkninger, jeg har at gøre, har jeg villet rette som en Henvendelse til den højtærede Trafikminister. Man har i de sidste Dage været opmærksom paa, at de koncessionerede Telefonselskabers Udbytte for i Aar som sædvanlig bliver 8 pCt. Det er den samme Udbytteprocent, som i mange Aar er givet, og det er ogsaa det Procentudbytte, som Koncessionsloven af 1922 giver dem Ret til at udbetale.

Forholdet er imidlertid det, at vi fra